

SLADKÝ ŽIVOT

A romantic couple in formal attire (tuxedo and black dress) are shown in a close embrace, looking at each other. The man is holding the woman's hand, and she is holding a ring. They are standing in front of a grand, illuminated building at night. The scene is set against a dark blue sky.

Chantelle Shawová
Není to
pravda, ale...

CHANTELLE SHAWOVÁ

NENÍ TO PRAVDA,
ALE...

PŘEKLAD

KRISTÝNA VÍTKOVÁ

Milá čtenářko,

nejspíše se shodneme na tom, že příběhy, s nimiž za Vámi každý měsíc přicházím, jsou nejen o lásce – ta je samozřejmě hlavní –, ale obecně o vztazích. A šestice příběhů, jež si můžete tento měsíc přečíst v edicích Sladký život a Sladký život Duo, je o celém komplexu velmi složitých vztahů, zjednodušeně ale hlavně o odpovědnosti. Hrdinové – muži i ženy – jsou v nějakou etapu svého života vystaveni nutnosti odpovědnosti čelit. Buď jí bylo málo – to když vyrůstali v prostředí, kdy ti, již se o ně měli starat – rodiče, prarodiče – nebyli s to tomuto závazku dostát, nebo je jí moc. To v případě, že jsou oni sami dohnáni k tomu, aby za někoho odpovědnost přejali. A vezmou to tak vážně, že ty, které by měli milovat, svazují a neumožňují jim nadechnout se. A pokud Vás někdo svírá v dlani tak pevně, že nemůžete roztáhnout křídla, nejspíš Vám to jako projev lásky nepřijde. Avšak z jejich pohledu to láska je.

A tak bychom se měli naučit, že toho, koho, milujeme, nesmíme omezovat. A že to, když mu nabídneme svobodu, je největším projevem lásky!

*S láskou
Váš Harlequin*

Chantelle Shawová

**NENÍ TO PRAVDA,
ALE...**

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
A Baby Scandal in Italy

První vydání:
Mills & Boon, an imprint of HarperCollinsPublishers, 2022

Překlad:
Kristýna Vítková

Odpovědný redaktor:
Jiří Chodil

© 2022 by Chantelle Shaw
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2024

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Sladký život jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-8342-332-6 (EPUB)
ISBN: 978-83-8342-333-3 (MOBI)
ISBN: 978-83-8342-334-0 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Tohle byl ten průlom. Smlouva, která měla jeho odpůrcům ukázat, že je důstojným nástupcem svého otce. Rafa Vieri si dovilil krátký spokojený úsměv, když uvažoval o obchodní transakci, kterou se právě chystal uzavřít a která měla upevnit pozici Vieri Azioni jako největšího finančního holdingu v Evropě.

Přelétl pohledem členy správní rady, kteří plní vzrušení a očekávání seděli kolem naleštěného mahagonového stolu v zasedací místnosti. Bělovlasý muž v protějším křesle byl Carlo Landini, ředitel nejprestižnější italské soukromé banky Banca Landini. Rafa využil svého značného šarmu a přesvědčovacích schopností, aby Carla pobídl k prodeji kontrolního podílu v banke společnosti Vieri Azioni. Banca Landini by nadále fungovala pod vlastním výkonným vedením a její aktiva by byla chráněna, ale Vieri Azioni by z této solidní investice měla obrovský zisk.

Několik ředitelů VA pochybovalo, že je Rafa vhodný na sloučenou pozici předsedy správní rady a výkonného ředitele společnosti poté, co před dvěma měsíci nečekaně zemřel jeho otec, a poukazovali na jeho pověst playboye a poněkud veřejný a komplikovaný rozvod. Ale Rafa byl v poslední době ve snaze zapůsobit na představenstvo vzorem ctnosti.

Stejně tak potřeboval ukázat Carlu Landinimu, že se vzdal životního stylu celebrity, který jako basketbalový

hráč v Americe vedl, než se před osmnácti měsíci vrátil do Itálie, aby využil svého titulu MBA a pracoval po otcově boku ve Vieri Azioni.

Rafa věděl, že Carlo toužil předat Banku Landini svému jedinému synovi, ale Patriziovo tělo bylo nalezeno na jeho jachtě na Bahamách a proslýchalo se, že zemřel na předávkování kokainem. Skandál se podařilo ututlat, ale po Patriziově smrti zůstal Carlo Landini bez nástupce. A po takových problémech se nebylo čemu divit, že si Carlo nepřál ve spojitosti se staletí fungující bankou jakýkoli náznak skandálu.

Rafa znovu převzal otěže. „Jste připraven pokračovat?“ zeptal se Carla.

Starší muž přikyvl. „Jsem připraven podepsat smlouvu. Přesvědčil jsi mě, Rafo, že Banca Landini bude pod tvým vedením řízena společností Vieri Azioni bezpečně a úspěšně.“

Carlo zvedl pero, ale zarazil se s hrotem těsně nad papírem, když se rozletěly dveře zasedací místnosti.

Co to má sakra znamenat? Rafa rychle našel zdroj rozruchu a zadíval se na mladou dívku, která vtrhla do místnosti. Jeho zmatek se rychle změnil v hněv. Instruoval svoji osobní asistentku, že jediným důvodem pro přerušení jednání je požár v budově.

Žena ztuhla jako laň chycená v záři reflektorů, jakmile se na ni upřely pohledy všech v zasedací místnosti. Jejím nejvýraznějším rysem byly růžové vlasy, které prudce kontrastovaly s oranžovým tričkem. Na kolenou měla díry a k dovršení bizarní podívané si přidržovala na hrudníku dítě upoutané v nosítku. Vykukoval z něj pouze chomáč tmavých vlasů a dvě baculaté nožky.

Rafa si okamžitě vzpomněl na malou Lolu a zkroutily se mu vnitřnosti. Uchvátila ho od chvíle, kdy ji poprvé držel v náručí. Jeho princezna, jeho malá holčička – nebo tomu aspoň věřil, dokud mu jeho prolhaná, nevěrná bývalá manželka nezničila svět. S bezohledností, která z něj udělala šampiona na basketbalovém

hřišti a nedávno mu vynesla pověst obchodního magnáta, který si nebere servítky, strčil Rafa minulost zpátky do krabice s nápisem „neotvírat“.

Pomaloučku se postavil. „Omlouvám se za vyrušení,“ prohodil ke Carlovi a snažil se zakrýt rozladění, že byl tak blízko k podpisu smlouvy.

Do místnosti přispěchala Rafova obvykle neochvějná asistentka. „Slečno Bennettová, tohle je soukromé jednání. Musíte okamžitě odejít,“ promlouvala anglicky k ženě, jejíž křiklavé oblečení působilo v místnosti plné obchodníků v šedých oblecích rušivě.

„*Giulia, cosa sta succedendo?*“ *O co je?* dožadoval se Rafa rozzuřeně.

„Omlouvám se,“ koktala asistentka. „Vysvětlila jsem slečně Bennettové, že jste zaneprázdněný. Mám zavolat ochranku?“

„*Ne. Nemůžete mě vyhodit.*“ Žena s dítětem doběhla k Rafovi. „Rafaeli Vieri, ráda bych vám představila vašeho syna.“

Ivy zaslechla, jak všichni v místnosti šokovaně zalapali po dechu. Doufala, že si s Bertieho otcem promluví v soukromí, ale zpanikařila, že ji ochranka vyvede ze zasedací místnosti, a prostě to vyhrkla.

„To má být nějaký vtíp?“ Z Rafaelova ledového hlasu jí přešel mráz po zádech. Když si ho vyhledala na internetu, zjistila, že se mu někdy říká Rafa a že je to bývalá mezinárodní basketbalová superstar a známý playboy.

„Rozhodně nejde o žádný vtíp.“ Štvalo ji, že se chová, jako by byl v šoku. Vždyť mu sestra napsala a oznámila, že je Bertieho otcem. Samozřejmě neodpověděl. Gemma jí toho o muži, s nímž měla krátký poměr, moc neřekla. Bylo to zvláštní, protože se obvykle vždycky navzájem svěřovaly. Gemma jí prozradila jen to, že Rafael Vieri je výkonným ředitelem finanční společnosti v Římě, která se jmenuje Vieri Azioni.

Ivy se vážně bála, jak bude Rafa reagovat, až Bertieho

přiveze do Itálie. Ale co jiného mohla dělat, když je Gemma mrtvá? Jakmile si na sestru vzpomněla, srdce jí sevřel žal. Technicky vzato byly nevlastní sestry a měly stejného otce, ale i přes desetiletý věkový rozdíl si byly vždycky blízké.

Gemma byla její důvěrnicí a nejlepší kamarádkou poté, co se její rodiče rozešli a kvůli svému komplikovanému milostnému životu měla matka na dceru málo času. A teď se Ivy stala Bertieho zákonnou opatrovnicí a dala sestře slib, že vezme dítě za jeho otcem.

Recepční za stolem se věnovala někomu jinému a na Ivy se po příchodu do sídla Vieri Azioni ani nepodívala. Rafa Vieri však v kanceláři výkonného ředitele nebyl, a právě když se chystala vrátit k výtahu, uslyšela zpoza dveří v chodbě hlasy.

Vyšla z nich elegantní žena a oznámila, že pan Vieri je zaneprázdněn. Ivy v jejím hlase poznala asistentku, se kterou mluvila po telefonu, když se pokoušela domluvit si s Rafou schůzku. „Vzpomínám si, že jsem s vámi před několika dny mluvila, slečno Bennettová,“ pokračovala. „Ale odmítla jste mi prozradit, proč se chcete s panem Vierim setkat.“

Jenže v tu chvíli jí zazvonil mobil a Ivy využila její roztržitosti a vtrhla do zasedací místnosti.

A teď se cítila nepříjemně, že je předmětem nespočtu zvědavých pohledů, ačkoliv její pozornost upoutal jen jediný muž. Rafa Vieri ji pozoroval, jako by nemohl uvěřit tomu, co vidí. Předpokládala, že za to můžou růžové vlasy. Jednoho pochmurného, deštivého dne v Anglii si je impulzivně obarvila, aby se rozveselila.

Zrudla, když si prohlédl její obnošené džínsy a sešlapané tenisky. Před třemi měsíci se jí převrátil život vzhůru nohama, když se stala zodpovědnou za nevlastního synovce, a od té doby neměla čas ani energii myslet na sebe. Každé ráno si natáhla džínsy a pustila se do péče o Bertieho. Většinu nocí proplakala žalem nad ztrátou Gemmy.

Rafa měl na profilu uvedeno, že měří metr osmdesát. Jeho výška nebyla v americké profesionální lize nijak výjimečná, někteří hráči měli přes dva metry, ale Ivy převyšoval tak, že musela zaklonit hlavu, aby mu viděla do tváře. Jeho fotografie na sociálních sítích ani zdaleka nevystihovaly úžasně pohledné rysy. Vždycky měl ústa zkřivená do uličnického a sexy úsměvu a záblesk příslibu v šedých očích přiměl Ivy pochopit, proč se jím Gemma nechala tak unést.

Ale ve skutečnosti byl Rafa ještě krásnější a podmanivější, i přesto, že se neusmíval a oči měl tvrdé a chladné jako ocel. Ivyino tělo na jeho neodolatelnou přitažlivost zareagovalo. Vlastní kůže jí najednou připadala o dvě čísla menší a v podbřišku ji šimrala sexuální touha, která jí mátlala a zároveň děsila. Jak ji mohl přitahovat otec dítěte její mrtvé sestry? Bylo to *špatné!*

S úlevou vydechla, když ji Rafa propustil ze zajetí svého pohledu. Zaměřil ho na druhou stranu místnosti, kde od stolu právě vstával nějaký starší muž.

„Rafó, co má znamenat tohle přerušování? Obchodní jednání není místem, kde bys měl řešit soukromé záležitosti. Možná budu muset přehodnotit naši dohodu.“

„Znovu se omlouvám za vyrušení, Carlo,“ uklidňoval ho Rafa. „Uděláme si krátkou přestávku na občerstvení.“

Chytil ji za paži a Ivy ucítila příjemné zamrazení. „Pojďte se mnou,“ nařídil a popostrčil ji ke dveřím. Cestou přikázal asistentce: „Giulio, ať obsluha začne podávat šampaňské a kanapky, než tohle vyřídím.“

Rozechvěle ho následovala chodbou. Jeho první reakce na syna nebyla nijak slibná a Ivy potřebovala jeho pomoc. Oznámení o vystěhování, které dostala od domácího, a které jí dávalo dva týdny, než bude muset opustit jejich domov, ji přimělo odložit smutek nad ztrátou Gemmy a vzít Bertieho k otci. Z posledních úspor si koupila tu nejlevnější letenku do Říma a zaplatila si ubytování na dvě noci.

„Tady,“ zavrčel Rafa a pobídl ji, aby vešla do kanceláře. Sálalo z ní mužství, samý chrom a černý psací stůl se skleněnou deskou, postavený šikmo v rohu před prosklenou stěnou, za kterou se rozkládal panoramatický výhled na Řím. Navzdory klimatizaci jí stékal po zádech pot a tričko se jí lepilo na záda. Z hotelu to měla do sídla Vieri Azioni dvacet minut chůze a Bertie byl těžký. Popruhy dětského nosítka se jí zarývaly do ramen. Bertie se zavrtěl a brzy ho bude muset nakrmit. Ještě před odchodem si připravila do batohu umělé mléko, pleny, ubrousky a další potřeby pro čtyřměsíční mimino.

Ale když se na něj podívala, zaplavila ji něha. Milovala syna své nevlastní sestry celým srdcem a byla odhodlaná pro něj udělat jen to nejlepší, ale bez rodinné podpory měla vážné potíže. Gemmina matka zemřela před mnoha lety. Jejich otec se s Ivyinou matkou rozvedl a měl novou rodinu. Bertieho viděl jen jednou a o vnuka se nezajímal. Totéž platilo i pro její matku, která se s nevlastní dcerou nestýkala a s Gemminým dítětem nechtěla mít nic společného.

Rafa Vieri ji následoval do kanceláře a zabouchl dveře. Tvářil se značně nepřátelsky a Ivy pokleslo srdce, protože se ho i přesto musela pokusit přesvědčit, aby uznal Bertieho za svého syna. Zvedla ruku, aby si odhrnula vlasy z čela, a zahlédla drobného motýlka vytetovaného na vnitřní straně zápěstí.

Gemmu motýlí a jejich symbolika naděje, když se vylíhnou z kukly a mohou volně odletět, fascinovali. Když Ivy v pubertě diagnostikovali rakovinu, Gemma jí v nemocnici pověsila nad postel dětský kolotoč s motýly a pobídla ji, aby si představila svou budoucnost bez té zhoubné nemoci. Motýlek na zápěstí byl vzpomínkou na sestru. Ivy se zhluboka nadechla a uklidnila se.

Rafa se zamračil na ženu s růžovými vlasy, jejíž vpád do zasedací místnosti ohrozil jednu z nejdůležitějších

transakcí jeho života. S pobrukováním začala vyndávat dítě z nosítka a nebýt jeho, okamžitě by pověřil některého ze zaměstnanců, aby slečnu Bennettovou vyvedl z budovy.

Dítě se rozplakalo a jeho pláč vyvolal v Rafovi další dojemné vzpomínky. Na noci, které strávil přecházením po pokoji s Lolou v náručí, aby ji houpáním uspal. Kdysi věřil, že má všechno, co si může přát, ale jeho štěstí bylo jen iluzí postavenou na Tiffanyových lžích. Po rozvodu se zařekl, že už nikdy žádné ženě neuvěří. A byl skálopevně přesvědčen, že děti nechce. Když zjistil, že Lola není jeho dcera, málem mu to zlomilo srdce a nedokázal snést, že by znovu zažil tak intenzivní bolest.

Rafa obešel stůl a posadil se do křesla. Zoufale se snažil najít aspoň zdání normálnosti v situaci, která mu stále více připomínala nepravděpodobnou zápletku jednoho z velmi špatných filmů, ve kterých hrála jeho bývalá žena.

„Jste herečka? Má to být nějaké představení?“ Možná tohle někdo považoval za vtip. Nebo že by slečně Bennettové zaplatil některý z jeho konkurentů, aby sabotovala schůzku s Carlem Landinim, na níž se podepisovala smlouva?

Vytřeštila oči. Rafa si navzdory svému odhodlání všiml, že má překvapivě krásné tmavě hnědé oči, lemované neuvěřitelně dlouhými řasami.

„Nejsem herečka. Bývala jsem tanečnice na zaoceánském parníku, ale s Bertiem už nemůžu pracovat.“

Setřásla z ramen batoh a položila ho na stůl. „Musím mu připravit mléko,“ vysvětlila a začala se v něm jednou rukou přehrabovat. Vytáhla kojeneckou láhev a zakoupené a již připravené umělé mléko. Přidržela si vzpouzející se mimino na rameni, opatrně odšroubovala uzávěry a přelila mléko do láhve.

„Jsem Ivy Bennettová. Gemmina sestra.“ Tázavě se na něj podívala. „Musíte si ji přece pamatovat. Před několika měsíci vám poslala dopis.“

„Neznám žádnou Gemmu. A vás jsem taky nikdy neviděl,“ zavrčel. Měl v úmyslu, aby to znělo odmítavě, ale jeho hlas byl nepříjemně zastřený. Ivy si sundala nosítka a Rafa si nemohl nevšimnout, jak jí tričko obepíná pevná ňadra.

Opřel se v křesle a zahleděl se na ni. Byla drobná a štíhlá, těsné džinsy přitahovaly pozornost k útlým bokům. Kratší, sestříhané vlasy jí pěkně zvýrazňovaly srdcovitý tvar obličeje. Nebyla to okouzlující supermodelka, které obvykle vyhledával, ale její elfí krása něčím upoutala jeho pozornost. Uvažoval, jaká je asi její přirozená barva vlasů. Nejspíš hnědá, stejně jako řasy. Sklouzl pohledem ke smyslně plným rtům a pocítil nečekaný záchvěv touhy.

Celibát mi rozhodně nevyhovuje, pomyslel si Rafa sebekriticky. Předpokládal, že právě posledních několik měsíců bez sexu vyústilo v jeho neoprávněnou reakci na křečce vypadající dívku s příšerným vkusem. Krátce před otcovým infarktem ukončil poslední románek, který nikam nevedl. A následný šok, zármutek a povinnosti nového šéfa Vieri Azioni znamenaly, že neměl čas ani chuť se znovu vrhnout do seznamování, a známosti na jednu noc už ho nijak nepřitahovaly.

Ivy Bennettová tvrdila, že pracovala jako tanečnice, a její vypracovaná postava naznačovala, že přinejmenším tohle byla pravda. Rafovi na mysli vytanul obrázek, jak se vzpírá nad jejím štíhlým tělem a ona se mu plnými ňadry tiskne k hrudníku. Pozoroval, jak se jí ruměnc z tváří postupně šíří po krku až k dekoltu a tiše proklínal své libido, které se tak nepříhodně probudilo k životu.

Jejich pohledy se znovu střetly a dřív, než rychle sklopila oči, Rafa poznal, že je na tom podobně. Vždycky to tak bylo. Stávalo se to už od puberty, ale v dnešní době se nenechal tak často zlákat očividným pozváním. Zvláště pak od ženy, která narušila důležitou obchodní schůzku a falešně ho obvinila z otcovství.

Nemohl se dočkat, až se vrátí do zasedací místnosti a pokusí se zachránit dohodu s Carlem Landinim. A zařal čelist, když Ivy přešla k pohovce a posadila se s dítětem na klíně.

„Nebude vám vadit, když ho během našeho rozhovoru nakrmím?“

Zatímco sledoval, jak dítě hltavě pije, vrátil se v myšlenkách do minulosti. Když se narodila Lola, snažil se s ní trávit co nejvíce času a během předsezonní přípravy spěchal z tréninků domů, aby ji večer vykoupal a nakrmil. Profesionální basketbalová sezona trvala šest měsíců v roce a týmy cestovaly po všech státech Severní Ameriky. Náročný program domácích i venkovních zápasů se negativně projevoval na jeho rodinném životě. Tiffany si stěžovala, že se během jeho nepřítomnosti nudí a cítí se osamělá. Dlouho tak nezůstala, pomyslel si Rafa chmurně. Bylo to Tiffanyino rozhodnutí ukončit jejich manželství a rozvod odhalil zničující lži.

Přimhouřil oči na Ivy, která byla nesporně hezká, ale taky prokazatelně lhala. „Nemáme si o čem povídat, slečno Bennettová. Dobře víte, že nejsem otcem vašeho dítěte a žádám vás, abyste své lživé obvinění odvolala. Můžete se považovat za šťastnou, pokud se rozhodnu vás nezažalovat za pomluvu.“

Znovu vytřeštila laní oči. „Nejsem Bertieho matka. Ovšem vy jste rozhodně jeho otec. Je to sestřino dítě. Setkal jste se s Gemmou před třinácti měsíci na zaoceánském parníku, kde zrovna pracovala. Otěhotněla s vámi, ale když vám o synovi napsala, nikdy jste neodpověděl. Je to ukázkový příběh,“ zkonstatovala hořce. „Muži si užijí a ženy otěhotní.“

„Tak dost,“ vyštěkl Rafa. „Nikdy jsem na žádném zaoceánském parníku nebyl. Popravdě, nechat se uvěznit na lodi se stovkami dalších lidí mi spíš připomíná peklo.“

Ivy se vážně zamračila a nakrčila nos, ale z nějakého

důvodu jí to spíš přidalo na roztomilosti. Kdy se stalo, že ho začaly vzrušovat roztomilé ženy? Rafa málem zvedl oči v sloup. Zuřil, že nedokáže svoji nechtěnou reakci na Ivy ovládnout.

„Gemma tvrdila, že se s Rafaelem Vierim seznámila na palubě *Ocean Star* během plavby po karibských ostrovech. Obvykle jsme pracovaly na stejné lodi, ale těsně předtím jsem povýšila na hlavní tanečnici v souboru na sesterské lodi *Ocean Princess*. Gemma dělala hostesku.“ Ivy se ušklíbla. „Upřímně mě překvapilo, že s vámi navázala vztah, protože vztahy s pasažéry jsou zakázané. Musela vás mít opravdu ráda, když riskovala svoji kariéru.“

Rafa zaklel. „Znovu opakuji, že jsem vaši sestru nikdy na žádné výletní lodi nepotkal.“ A jeho podráždění ještě vzrostlo, když se Ivy zatvářila nepřesvědčeně. „Předpokládám, že je možné, že Gemma tam potkala někoho se stejným jménem. Rafael a Vieri jsou běžná italská jména.“

Rafu pojmenovali po otci. Ale bylo směšné, že by jeho pracovitý táta strávil týdny mimo kancelář, aby se mohl plavit po moři, takže tuhle myšlenku okamžitě zavrhl.

„Podle Gemmy jste jí prozradil, že vlastníte úspěšnou italskou firmu Vieri Azioni. Tak jsem věděla, kde vás najít.“ Ivy si položila dítě na rameno a poplácávala ho po zádech, dokud si neodříchlo. „Jeho celé jméno je Roberto,“ vysvětlila, když si všimla, jak Rafa na dítě zírá. „Gemma mu dala italské jméno, protože je poloviční Ital, ale nějak se vžil Bertie.“

„Svůj původ ale nezdědil po mně. Roberto, Bertie nebo jak mu chcete říkat, není můj syn,“ trval na svém Rafa. Když s někým spal, až obsedantně trval na používání kondomu, aby nehrozilo neplánované těhotenství.

Ivy tvrdohlavě zařala čelist. „Podejte mi telefon a já vám ukážu fotku Gemmy. Možná vám osvěží paměť.“

Dio! Promarnil s Ivy Bennettovou spoustu času. Byl si na devadesát pět procent jistý, že s její sestrou nespál, ale připustil, že pohled na fotku nemůže uškodit. Existovala nepatrná šance, že se s Gemmou setkal, i když ne v Karibiku.

Před třinácti měsíci se přestěhoval do střešního bytu nedaleko slavného Kolosea. Pracoval dlouhé hodiny, aby otci dokázal, že je firmě oddaný a získal souhlas představenstva, i když někteří členové věřili, že by místopředseda byl lepším výkonným ředitelem než Rafa. Musel však přiznat, že jeho život nebyl jen samá práce a žádná zábava. V klubech se seznamoval s ženami a občas s nimi strávil noc. V nedalekém přístavním městě Civitavecchia kotvily výletní lodě a cestující i posádka to měla do města jen kousek vlakem. Mohla Gemma loď kotvit v Itálii krátce předtím nebo poté, co vyplula do Karibiku? Pokud ano, bylo dost dobře možné, že se s Gemmou seznámil v některém z římských barů.

Rafa odvrátil pohled od spokojeného mimina. Bertie byl nepochybně krásné dítě, ale nebyl to jeho syn. V nitru ho pájilo odmítnutí. Už nikdy se nenechá oklamat, že je otcem. Svět se mu rozpadl, když zjistil, že zbožňovaná Lola není jeho. I tom v nepravděpodobném případě, že by se s Gemmou opravdu vyspal, by požadoval další důkaz.

Zvedl Ivin mobil ze stolu a podal jí ho. O pár vteřin později už si prohlížel fotku atraktivní zrzky.

„Nikdy jsem tuhle ženu neviděl.“ Rafeva úleva se rychle změnila v hněv. Něco se tu dělo, ale neměl náladu na žádné hry. „Nevím, o co se tu pokoušíte, slečno Bennettová. Jestli je to dítě vaší sestry, proč jste ho přivezla do Itálie?“

„Gemma je mrtvá.“ V hnědých očích se jí zaleskly slzy. „Zemřela, když bylo Bertiemu pět týdnů. A já jsem jí dala v nemocnici slib, že najdu jeho otce.“

„Proč?“ vyštěkl. Rafa ignoroval výčitky svědomí,